

KLIPP FRA DIV. "ORIENTERING" FRA 1967

BIDRAG TIL DISKUSJONEN OM BRUDET SF - SUF.

SUF-landsmøtet

Nyhetsstoff fra Kina

LITT AV REFERATET OG RESOLUSJONENE FRA LANDSMØTET.

Norske aviser og NRK har i den seneste tida, særlig i forbindelse med den kinesiske kulturrevolusjonen, brakt en mengde skrekkmeldinger om forholdene i Kina. Meldingene blir fremskaffet fra de forskjellige kilder. Sovjetiske og jugoslaviske nyhetsbyråer som den norske borgarpresse aldri har villet stole på tidligere, blir med ett regnet som fullt troverdige. Blant andre kilder rangerer det fascistiske Taiwan og konservative japanske kretser høyt.

Ett par eksempler på nyheter fra disse kildene:

«Menneskekjøtt budt frem på gatene i Kanton.» (Dagbladet).

«Tusener av mennesker hengt i lykttestolpene i Kanton.» (Arbeiderbladet).

«Hauger av lik på gatene i Kanton og Shanghai.» (Dagbladet).

Det må presiseres at det bildet som fremmanes av Kina i norske aviser, er fullstendig usant. Dette bekreftes av de nordmenn som har vært i Kina i den siste tida, deriblant SUF-

medlemmer som har avlagt rapport overfor organisasjonen.

Kultur-revolusjonen er en meget stor politisk bevegelse, og det er tydelig at det i endel enkeltstående tilfelle har forekommet vold. Men på grunnlag av våre kunnskaper om situasjonen i Kina, er det klart at det bildet norske nyhetsformidlere tegner er grovt forvrengt.

De sovjetiske revisjonistene går sammen med de vestlige land om å sverte kultur-revolusjonen i Kina, en revolusjon som har en klart demokratiserende, anti-byråkratisk og anti-imperialistisk tendens.

Det er klart at visse vestlige kretser i dag forbereder seg på å angripe Kina. Dette har også ledende amerikanske politikere åpnet innrømmet.

SUF tar avstand fra den hetsen som drives mot Kina i dag, fordi den representerer et forsøk på å drive en ny kaldkrigsmentalitet inn i den vestlige verdens folk. Dette er en utvikling som bare kan tjene krigens krefter, aldri fredens og sosialismens.

Disse problemstillingene kom da også til å prege Sosialistisk Ungdomsforbunds landsmøte i helgen. Landsmøtet vedtok en rekke resolusjoner, gjengitt her in extenso, og enkelte av dem ligger opplagt til stien for de synspunkter partiet har hevdet.

En avklarende debatt om disse synspunktene er derfor nødvendig, og man skal ikke være redd den debatten, som fornuftig ført bare vil være til styrke for et ungt og levende parti.

Landsmøtet viste da også at SUF's og SF's representanter så absolutt kan komme på talefot, og det var dette Finn Gustavsen ga uttrykk for i debatten. — Jeg vil ikke reise rundt som en politisk clown for SF-ungdommen,

Jeg vil diskutere med dere, sa Gustavsen i et lunlegg som høstet tordnende applaus. — La oss snakke sammen og få vite hvor vi står slik at ikke unødvendige misforståelser skal oppstå. Kom i Stortinget og hent opplysninger, se hva vi gjør for dere dommer oss.

SUF om Midt-Østen

Det er fullstendig klart at Israel ikke godvillig kommer til å levere fra seg de områdene landet erobret i den siste krigen mot araberlandene.

Dette gjør det nødvendig å peke på en del fakta om hendelsene i Midt-Østen i den senere tid.

1. Staten Israel har oppstått som et resultat av erobringer-kriger. Etter 1947 har Israel gjennomført tre kriger mot araberstatene. Alle disse førte til territoriale erobringer. Etter krigen har den innfødte arabiske befolkningen blitt drevet ut av de områdene de bebodde.

2. Overfor arabere i Israel blir det ført en ren undertrykkelsespolitikk.

3. Den siste krigen var forberedt av Israel på forhånd.

4. For krigen sa de israelske lederne: Vi har ingen territoriale krav overfor araberstatene.

Nå gjentar de gang på gang at de ønsker å beholde de okkuperte områder.

5. For å få gjennomført sine planer brukte de alle slags bestialske midler. Napalm mot militære og sivile, krigsfanger ble myrdet, lenks kjørte over soldater som hadde kastet sine våpen, egyptiske soldater ble nektet vann og tørstet ihjel i Tunesis.

6. Israel er militært og økonomisk avhengig av USA og dermed et redskap for USA-imperialismen. Selv om de har en gjeld på 8 statsbudsjetter, yter de hjelp til de amerikanske marionettene i Thailand, Filipinene, Malaysia, Liberia og til og med til Saigon-regimet i Vietnam.

FN har 12 ganger fordømt Israel for dets aggressive politikk overfor araberstatene. Pa-

lestina-araberne har krav på å bo i de områdene som er det nåværende Israel, dette er også anerkjent av FN som har krevd at palestinaflyktningene må bli repatriert. Norge har stemt for disse resolusjonene.

SUF som sosialistisk ungdomsorganisasjon tar klar stilling til situasjonen i Midt-Østen. Så lenge Israel forsetter sin aggressive ekspansjonistiske og rasistiske politikk, må vi stå fast følgende:

1. SUF støtter palestinaflyktningenes og de undertrykte arabernes kamp for å få tilbake sitt fedreland.

2. Staten Israel i sin nåværende form som brohode for imperialismen må opphøre å eksistere.

3. Den nåværende befolkning i Israel må garanteres sin rett til å bo i Midt-Østen.

REDAKTØRER:
Kjell Gjøstein Rost
Foreningsleder: Arnon Hellerud

REDAKSJONSRADET:
Ola Børnøve
Finn Gurtveit
Knut Løfnes

D asspressen har i noe uve-
dehnelige ordelag, men
likevel fullt berettiget reageret
krefte mot SUF-landsmøtets
resolusjon om krisen i Midt-
Østen. Selv om det også kan
reises innvendinger mot de
stakta om hendelsene i Midt-
Østen» som SUF legger til
grunn for sin resolusjon, er det
likevel konklusjonen som er av
størst interesse fordi den er-
ner rett inn i den sentrale pro-
blematikk om Israels rett til
forsatt å eksistere som egen
stat. Det heter i SUF's resolu-
sjon:

«Så lenge Israel fortsetter
sin aggressive, ekspansjons-
sistiske og rasistiske politikk,
må vi stå fast følgende:

- 1) SUF støtter palestina-
flyktningenes og de under-
trykte araberers kamp for å
få tilbake sitt fedreland.
- 2) Staten Israel i sin nå-
værende form som brohode
for imperialismen må opp-
høre å eksistere.
- 3) Den nåværende befolk-
ning i Israel må garanteres
sin rett til å bo i Midt-
Østen.»

Om motsigelser og prioritering

I en resolusjon sier SUF-landsmøtet at «en nødvendig forutsetning for sosialismens gjennomføring i Norge er å avdekke det skarpe skillet mellom sosialistisk og sosialdemokratisk politikk». Videre heter det:

«De vestlige sosialdemokratier er i dag garantister for kapitalismens fortsatte eksistens, fordi de dekker over motsetningene mellom kapitalister og arbeidsfolk. Ethvert organisert samarbeid på toppplanet mellom Sosialistisk Folkeparti og Det norske Arbeiderparti tilslører dette forholdet, og er et forræderi mot den norske arbeiderklasse.

Vi tar sterk avstand fra samarbeidspolitikken i Danmark, Sverige og Finland. Vår oppgave er å hindre en liknende utvikling i Norge.»

Den umiddelbare reaksjon er at SUF gjør seg skyldig i en lettvinet overføring av en dansk problematikk til norske forhold uten en forutgående, og konkret diskusjon om problemet, virkelig eksisterer hos oss eller vil komme til å gjøre det i nærmeste framtid. SF's ledende tillitsmenn har gjenfattet ganger klart og utvetydlig sagt fra et så lenge Arbeiderpartiet fører den politikk det gjør i saker av den største viktighet for SF som NATO og Fellesmarkedet, er det utelukket med et «organisert samarbeid» av den karakter som SUF frykter.

Men om det nå hadde vært et problem, kunne man med Mao i tankene diskutere om den nye motsetningen, mellom «sosialistisk og sosialdemokratisk politikk» bør ha førsteprioritet når det gjelder arbeidet i et sosialistisk parti eller en sosialistisk ungdomsorganisasjon. Særlig fordi denne SUF-resolusjonen, ved siden av en om støtte til de politiske militærmerkene, er landsmøtets eneste meningsytring om politiske forhold i Norge. Mao vekker stor interesse for tiden. Han sier i sine skrifter at vi står overfor to motsigelser, nemlig motsigelsene mellom «oss selv» og «fienden», og «motsigelsene blant folket selv». Disse to motsigelser er av helt forskjellig natur, skriver Mao, som definerer «fienden» som dem som resolutt motsetter seg en sosialistisk samfunnsordning. «Fienden» må behandles på en ganske annen måte enn «folket». Motsigelsen mellom «sosialistisk og sosialdemokratisk politikk» som SUF-resolusjonen beskriver, hører så avgjort til i Maos kategori 2, og bør løses på en annen måte og få en ganske annerledes beskjeden prioritering i det politiske arbeidet. For å være mer konkret: Under de herskende forhold i norsk politikk

Konklusjonen fikk sin form etter at et ytterliggende forslag fra Bryn Hellerud SUL ikke vant egenklang blant landsmøtets flertall. Det ytterliggende forslaget hadde denne ordlyden:

«Staten Israel i sin nåværende form må opphøre å eksistere.»

V i registrerer med tilfredshet at landsmøtet forkastet det mest ytterliggende forslaget. Men også det vedtaket som ble fattet, er dypt skuffende. SUF ønsker ikke at staten Israel, med de grenser den hadde før krigsstandlingen, brøt ut i juni, fortsatt skal eksistere. Den eneste «konsepsjon» som gis, om en kan bruke et slikt uttrykk, er at den israelske befolkning allernådigst skal få lov å holde til et eller annet sted i Midt-Østen. For å sette det hele på spissen: I Sinais ørken eller et hvilket som helst annet sted.

Men ikke som egen stat — i Israel.

Det hersker liten meningsforskjell mellom SF (og Orientering) og SUF om de ubelagte utslag av Israels stjeleholdning overfor de arabiske naboer, særlig etter krigen i sommer. SF og Orientering har i likhet med SUF påpekt det skjebnesvangre i den nære allianse mellom Israel og vestlige, imperialistiske interesser rettet mot arabiske frigjøringsbestrebelse. Det er skuffende at Israel ikke har vært villig til helhjertet samarbeid om løsningen av det palestinske flyktningespørsmål, en av de fundamentale årsaker til den utrykkelige konflikten.

N år det derimot gjelder synet på Israels rett til å bestå som egen stat innenfor de grenser landet hadde før krigen brøt ut i juni, synes det å herske en dyp og beklagelig meningsforskjell mellom SF og SUF. Det overveide flertall av vårt folk, og også av SF's medlemmer og velgere, vil stille seg helt forstående til SUF's uforsonlige og lite veloverveide syn på denne saken.

Vi finner derfor grunn til her å gjenta det standpunkt SF's sentralstyre tok i sin resolusjon, trykt i Orientering den 10. juni i år, der det bl. a. heter:

«Selv om opprettelsen av staten Israel hadde mange ubehagelige konsekvenser, så skjedde det med et flertall av stemmene i De Forente Nasjoner og med støtte fra bl. a. USA og Sovjetunionen. Dette er et forpliktende utgangspunkt — også for Norge.

Israel som stat må få bestå — landets befolkning på 2 millioner mennesker må ha rett til å leve i trygghet der de nå er bosatt og i det samfunn de har bygd opp med så store ofre.»

Dette er et forpliktende standpunkt fra SF's og Orienterings side, og vi finner det ytterst ubehagelig at SUF-resolusjonen har sådd tvil i denne saken.

Skuffende er det også at SUF-landsmøtet reservasjonsløst slutter opp om kulturrevolusjonen i Kina og sluker den kinesiske propagandan og sovjetisk «revolusjonisme». Det må presiseres at hverken SF eller Orientering heter for et slikt syn, som ikke gir uttrykk for en uavhengig vurdering av disse kompliserte konfliktene.

Som uavhengig organisasjon står SUF selv sagt fritt i sine vurderinger og uttalelser, men må følge også våre kritikk om det er grunnlag for det. De nevnte resolusjonene synes etter vår oppfatning delvis å bygge på sviktende forutsetninger og manglende innsikt i den aktuelle problematikken.

Motsetninger er nå kommet fram, og vi inviterer en åpen, saklig meningsbrytning.

burde det være mer nærliggende for en norsk sosialistisk ungdomsorganisasjon å vie seg til «kampen mot fienden», kjempe mot Unge Høyre (som ikke er noen betydningsløs organisasjon) og general Ky's norske følgesvenner enn i første rekke å gå løs på «motsigelsene innenfor folket», som Mao uttrykker det.

Artikkelen fortsettes
→ på neste side. III →

På parti med Mao

SUF-ernes holdning til Midt-Osten er så massiv i sin aggressivitet overfor Israel at en kan frykte for en skadevirkning av ikke er tatt med i beregningen av de unge, og som de ikke har gaddert seg mot. Tross all markering av at de angriper Israel som «brohode for imperialismen», er det fare for at de gir næring til den primitive antisemitismen som fremdeles eksisterer også i Norge.

Og likevel var Kina-vedtaket mer kompromitterende for SUF og mer bløvsvarstende for forholdet mellom ungdomsforbundet på den ene siden og SF—Orientering på den andre.

I denne forbindelse er det uten noen som helst betydning at resolusjonen gjaldt nyhetsformidlingen fra Kina (som utvilsomt fortjener angrep). Den politiske kjertel vedtaket er ordene om at kulturrevolusjonen «har en klart demokratisk og anti-imperialistisk tendens».

Dette vedtaket og atskillige andre meningsytringer fra samme hold i den senere tiden — bl.a. i Orientering — forteller om en holdning som minner om de norske kommunisistenes naive troskapsklennelse til Sovjet i Stalin-tiden.

«Det er tydelig at det i endel enkeltskikkende tilfelle har forekommet vold — het det i resolusjonen, men heller ikke denne lette anerkjennelsen utgjør noe forbehold. Kulturrevolusjonen har SUF's fulle tilslutning, og dermed tar forbundet også parti i konflikten mellom Kina og Sovjet. Til overmål plasseres de sovjetiske revolusjonistene i bas med de vestlige land, i umiskjennelig Peking-stil.

Mot denne bakgrunnen vil jeg minne om en tidligere fase i kommunismens historie.

Det gikk ca. 20 år for russerne selv og siden all verden fikk et noenlunde fullstendig bilde av «enkelstående tilfelle» av vold i Sovjet i årene 1935—38. Da viste det seg at tilfellene hadde gått opp i hundretusener — og det på et tidspunkt da Stalin kunnegjorde den mest demokratiske

konstitusjon i verden» og ble hyllet av de troende i vest.

Jeg hevder ikke at en katastrofe av samme omfang foregår i Kina, men parallellen holder dessverre godt nok med hensyn til SUF-ernes forutsetninger for å be om mine hva som virkelig har skjedd under den «demokratiserende» kulturrevolusjonen som de bekjemper seg til.

Skjønt ikke helt. SUF godtar en Mao-dyrkelse som forlengst har overgått dyrkelsen av Stalin på det verste.

1930-årene er antagelig så fjern historie at sporene fra den gang ikke skremmer, og heller ikke de norske kommunisistenes bitre skjebne i etterkrigstiden på grunn av deres trosforhold til en stormakt.

Værre er det at SUF-ene med Mao-katolisisme mellom hendene bevisst synes å ville skille lag med SF og Orientering på en sentralt punkt. Hva de ikke har kunnet overse, er at SF gjennom 5 år og Orientering gjennom 14 år har hatt som et grunnleggende prin-

Av Sigurd Evensmo

sipp at vårt sosialistiske syn må utformes uavhengig av ideologisk systemet og «hendelser» hos stor-makter og maktblokker. En reser-vasjonsløs oppslutning om den kinesiske kulturrevolusjonen er uforenlig med en slik uavhengig-het.

I forrige nummer av Oriente- ring har Kjell Bygstad, medlem av SF's sentralstyre, gått god for SUF's holdning.

For 5 år siden vedtok SF's lands- møte i sin prinsippklaring at partiet vil «stake ut sin egen vel til sosialismen uavhengig av makt- blokkene». SF fastslo om Arbei- derpartiet og NKP at «begge par- tlers politikk bestemmes i høy grad av deres forhold til makt- blokkene i Vest og Øst». SF mar- kerte ytterligere sitt eget uav-

hengige grunnlag ved å si om NKP at kommunistene ukrulsk godtok metoder, paroler og retningslinjer utarbeidet for andre land og andre forhold.

SUF synes i fevd med å gjøre det samme, bare at Sovjet er skif- tenkning, forsterker motsigelsene mellom fienden og oss. De går endog så langt at de befrakter visse motsigelser innen- ler folket som motsigelser med fienden, sentlig punkt.

Forts. fra forrige side.

Det er fristende med enda et Mao- sitat:

«De som har en «venstre»-orientert tenkning, forsterker motsigelsene mellom fienden og oss. De går endog så langt at de befrakter visse motsigelser innen- ler folket som motsigelser med fienden, sentlig punkt.

Om å skrive ledere

Lederen i Orientering nr. 36, «Motsigelser», som for øvrig er usignert, fornuvner meg meget og gir utgangspunkt for en del re- fleksjoner. Den slutter slik: «Mot- setninger er nå kommet fram, og vi imøteser en åpen, saklig men- ingsbyrning». Man må da uvil- kkelig spørre seg om dette er al- vorlig ment. For man kan vel ikke tro at en saklig meningsbyrning er mulig på grunnlag av en le- nede påstander som denne. Før Orientering har begrunnet disse nærmere ser jeg ingen grunn til å la opp en debatt om de fram- sette påstander, som synes å ve- re hentet fra Morgenbladets og Dagbladets fortolkning av SUF- uttalelsen om Midt-Osten. Jeg hadde ikke ventet å finne Orien- tering på bøl med de borgerlige. Vesentligere er det at de på- statte motsetninger mellom SF og Orientering på den ene side og SUF på den andre langt fra har en slik størrelsesorden som Orien- terings lederskrifter vil ha det til. At det skal være så stor for- met fram til, mellom SUF's ut- talelse (gjengitt på lederplass i Orientering nr. 22 i år) og ut- talelsen fra SUF's landsmøte, er uforståelig og kommer ikke fram av de to resolusjonstekstene. Mot- setningen ligger derimot i Orien- terings fortolkning.

Men det er i alle fall en sak som synes klar, på bakgrunn av lederen: Det er noen som ønsker å distansere seg fra SUF. Da rel- ser spørsmålet om hvorfor seg helt umiddelbart, for et motiv for en slik distansering må nødvendigvis finnes.

Per Maureseth kronikk i Orien- tering nr. 33 har bidratt til å klargjøre den virkelige motsetrin- gen innen SF (og delvis også SUF), nemlig skillet mellom de som tror på muligheten av so- sialisme gjennom Stortingsbeslut- ninger alene, og de som har for- slått at det er noe som trengs i tillegg, handling. Denne klargjør- ingen har for mange vært ubeha- gelig, noe Ola Bonnevie svarkro- nikk i nr. 35 vitner om.

Denne hovedmotsetningen lig- ger latent i partiet; SF's siste landsmøte, hvor jeg for øvrig var deltager ga klare tegn på dette. SUF's landsmøte kan bare tol- kes som en full oppslutning om handlingslinjen. Ved å ta avstand fra SUF i Midt-Osten-spørsmålet oppnår man to ting: 1) Man får gi uttrykk for sin moralske forar- gelse over hva de «fæle» SUF-er- ne sier, og 2) man kan klare å drøye vekke den igangsatte strave- gidebatt ved å lage en ny debatt. Er det her motivet for distanser- ingen ligger?

Einar Knudsen.

og befrakter mange mennesker som ikke er anti-revolusjonære, som anti- revolusjonære.»

Vi får selvsagt ta Maos ord med en viss reservasjon. De er myntet på kines- iske forhold, ikke på norske. Likevel er det fristende å påstå at den linjen de toneangivende i SUF nå har lagt opp til, i liten grad adskiller seg fra den politikk som karakteriserer venstre- avvikerne i «f.ø. mai-gruppen» i Peking. kgf.

